

ת"פ 26056/09/13 - מדינת ישראל נגד א נ

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 26056-09-13
21 ינואר 2015

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

נ ג ד

א נ

המאשימה

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - רחלי חג'ג'

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - רחמים

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הנאשם הודה במסגרת הסדר שכלל תיקון מהותי בכתב האישום וקבלת תסקיר, התביעה הודיעה כי אם תהיה המלצה טיפולית תגביל עצמה למאסר מותנה, התחייבות וקנס, ואם לא, תעתור למאסר בעבודות שירות בעוד הסניגור עותר לאי הרשעה.

מדובר בנאשם יליד 1983, שעברו נקי.

לאחר התיקון הודה והורשע בכך שב- 9.9.13 בבוקר, תקף את א נ, אשתו, בכך שמחץ את פניה בידי, הצמיד מצחו למצחה ולחץ בחוזקה ובעקבת זאת היא דחפה אותו מעליה ונמלטה מהדירה, ובכך שב- 4.9.13 בערב, תקף אותה בכך שתפס בחוזקה בשיער ראשה, לחץ בחוזקה על לחייה. לא מדובר בשתי עבירות, שכן בהוראת החיקוק יש עבירה אחת של תקיפת בת זוג.

מהתסקירים שנתקבלו עלה כי הוא נשוי עדיין למתלוננת ולהם שני ילדים קטנים, הוא שולב בהליך טיפולי. בתסקיר שנתקבל ביולי 2014 צוין כי הוא משתף פעולה בקבוצה טפולית לגברים אלימים אך מגיע מוצף ומגלה עמדות נוקשות, עמוד 1

תוך שמתקשה להקשיב לאחרים ושקוע בתחושת קורבנות. הם ביקשו לדחות כדי לבחון המשך שילובו בטיפול. בהמשך צוין בתסקיר כי הוא עדיין בראשית תחילת הבחינה והתבוננות, אולם מתרשמים כי התנהגותו תואמת השלב הראשוני שבו נמצא ועל מנת לאפשר התבוננות מעמיקה יותר, יש מקום להמשך הטיפול. הוא ציין כי ההשתתפות בקבוצה מטיבה עמו והוא נרתם וחל שינוי לטובה ביחסים בינו לבין אשתו. הוא מבין את המחיר שהוא משלם את החשיבות להמשך הטיפול.

מדובר במי שחש סיפוק מעבודתו, שמשקיע לביסוס התא המשפחתי, הוא לקח אחריות, מוכן לשאת במחיר. לכן, המליצו לסיים הליך עם צו מבחן, צו של"צ ועונש מרתיע.

הדיון נדחה לבקשת הסניגור כדי לבחון אפשרות סיום התיק באי הרשעה.

בתסקיר שהתקבל היום עולה כי ממשיך להשתתף בקבוצה הטיפולית, משתף מעולמו הפנימי וגם בתכנים רגשיים, הוא נעזר בקבוצה בדילמות עמם מתמודד בתחומי חיי השונים, הקבוצה משמעותית עבורו וכי ההשתתפות הביאה לו להתבונן על עצמו באופן ביקורתי. הם מעריכים שהקבוצה מהווה מקום מבטחים המאפשר לו להתמודד עם קשיים באופן אדפטיבי ורואים חשיבות להמשך השתתפותו בקבוצה. הם חוזרים על המלצה להסתפק בצו מבחן וצו של"צ עם התחייבות וממליצים להימנע מהרשעה, שכן הוא עובד בחברה המבצעת עבודות במקומות בטחונים הדורשים העדר הרשעות ולכן, אם יורשע, תפגע אפשרות תעסוקה.

התובעת עומדת על הרשעתו וטוענת כי בגין עבירות אלה לא ניתן להימנע מהרשעה. כמו כן, טוענת כי יכול הוא לעבוד במקום אחר, ואין הוא חייב לעבוד במקום בטחוני.

הנאשם חזר וציין כי במסגרת עבודתו הוא מסייע בבניית גדר המערכת, היום הוא עובד בקלקיליה ומוזעק בשעות לילה מאוחרות, עובד עבודה פיזית קשה וזו עבודתו ואין עבודה אחרת.

אין ספק, כי בנסיבות אלה הוא נזקק לאישור וכי אם יורשע, לא יוכל לעשות זאת בעתיד.

צינתי לא אחת, כי יש להתייחס לטעמי לאלימות במשפחה כאל נושא שונה בתכלית מכל אלימות אחרת, בעיקר לכשהיחסים שלו עם קורבן העבירה ימשכו בעתיד, בין משום שלהם ילדים משותפים, בין אם מעוניינים לשקם הזוגיות.

בנסיבות אלה, לכשמדובר באלימות שאיננה ברף הגבוה, מצאתי לא אחת להימנע מהרשעה, לאחר שנחה דעתי כי שולב בהליך טיפולי וכי המסוכנות פחתה וכי אם יורשע, יהיה בכך לפגוע לא רק בו, אלא בעיקר במתלוננת עצמה וביתר בבני המשפחה.

אמנם לא מכבר במסגרת ע"פ 63133-09-14 מדינת ישראל נ' אברהימוב, בית משפט מחוזי קיבל ערעור המדינה, בכך שביטלתי הכרעת דין מרשיעה, מטעמים אלה, בעבירת אלימות במשפחה, אלא שבאותו מקרה מדובר בעבירות חמורות בהרבה: הוא אחז בחוזקה בצווארה, הצמידה לקיר, סטר בפניה, כשנה לאחר מכן בעקבות ויכוח איים, אחז בראשה, הטיח ראשה בדלת של הרכב וגרם לה שטף דם בעין ומשקפיה נשברו וכעבור חודש משך בחוזקה באוזנה וחנק אותה.

בית משפט מחוזי ציין כי מדובר ברצף אינטנסיבי של עבירות אלימות משמעותיות וגם מותב זה ציין כי מקרה אלימות חמורים מצדיקים הותרת חותם של פלילות . בית משפט מחוזי גם ציין כי עבירת אלימות במשפחה מטבע הדברים, מחייבת הרשעה, אלא אם מדובר בחריג קיצוני ונדיר בשל נסיבות אישיות מיוחדות. קל וחומר, שכך הדברים כשמדובר בריבוי עבירות ובעוצמת עבירות קשה ואלימה ובוטה כמו באותו מקרה.

ניכר אם כן שאותו מקרה היה חמור בהרבה וגם מותב זה הביע בהכרעתו ההתלבטות וציין שמדובר בחריג שבחריגים כדי למנוע אפשרות פיטורין, אף שהוספתי לכך גם של"צ בהיקף גדול בהרבה מהמומלץ פה.

שונה אם כן עבירה שבפני אל מול אותן עבירות ואין בכך להשליך עליהן.

התביעה הפנתה לרע"פ 3629/11 בענין פלוני, אלא ששם הנאשם כפר , ניהל פרשת הוכחות, ובסופו של יום הורשע ב- 5 עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות, שתי עבירות של איומים, בסה"כ 7 פרטי אישום. על אף המלצת שירות המבחן , בית המשפט המחוזי לא מצא להתערב בעונש שהיה 9 חודשי מאסר בפועל ו- 8 חודשים מאסר מותנה, ובית משפט עליון לא מצא הצדקה להתערב בגלגול שלישי.

רע"פ 1293/08 אלכסנדר קורני, מדובר במי שאף הוא כפר וניהל פרשת ראיות, לאחר שהורשע צירף שני אישומים נוספים של תקיפה ונגזר דינו לשנה מאסר בפועל ומאסר מותנה. הוגש ערעור, הערעור התיחס גם להכרעת הדין ולא רק לגזר הדין ונדחה. בית משפט עליון סבר שאין מקום לדון בערכאה שלישית. כלומר, גם שם היה מדובר ב- 3 אישומים , בשונה מהמקרה שבפני .

כאמור, למרות הקושי הצליח הנאשם לשתף פעולה עם שירות המבחן הבאים בהמלצה להימנע מהרשעה.

הכוונה לאפשר לו לשקם את הזוגיות ולשמש בעל למתלוננת , אב לילדיו. אין ספק אם כן כי אם יורשע ויפוטר, משפחתו תפגע.

הכלל אכן הינו כי יש להרשיע, יוצא מן הכלל הוא הימנעות מן הרשעה, בעבירות חמורות, חייב בית המשפט "**להטביע חותם פלילות**" על ידי הרשעת נאשם, שאם לא כן עלול הוא להעביר מסר הפוך מן המתחייב, כאילו מדובר בעבירה שהיא "נסלחת" [ע"פ 419/92 **מדינת ישראל נ' כהן**, (פ"ד מז(3) 821, 835)].

המשנה לנשיא, כבוד השופט ש' לוי, פרט **בהלכת כתב** (ע"פ 2083/96 הנ"ל), **קווים מנחים, שאינם ממצים, להימנעות מהרשעה, ככל שמדובר בהיבט השיקומי של הנאשם, ואלו הם:**

(א) **האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם;**

(ב) **מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה;**

(ג) **מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד;**

עמוד 3

(ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים;

(ה) הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות;

(ו) האם ביצוע העבירה על-ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית?

(ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם נוטל הוא אחריות לביצועה; האם הוא מתחרט עליה;

(ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם;

(ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. " (שם, בעמ' 334).

במקרה שבפני נתמלאו כל התנאים, אףשלא מדובר בתנאים מצטברים, דהיינו, עברו נקי, מדובר באירוע אחד, נוטל אחריות, יש בכך לפגוע באפשרות תעסוקה, יש בהרשעה לפגוע בדימוי העצמי, העבירה אינה חמורה והסבירות שיפגע שוב במתלוננת פחתה בהרבה.

בנסיבות כאמור, אני מורה על ביטול הכרעת הדין המרשיעה.

ניתנה והודעה היום 'א' שבט תשע"ה, 21/01/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה

גמר דין

לאור האמור, אני מטילה על הנאשם עונשים כפי המלצת שירות מבחן כמפורט:

1. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 7500 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הודה במשך שנה מהיום.

אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים.

2. הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.

לצורך זאת עליו לחתום על צו מבחן.

מוסבר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי הצו, ניתן יהיה להפקיעו, להרשיעו ולגזור דינו לרכיבי ענישה נוספים.

3. אני מטילה על הנאשם לבצע 160 שעות שירות לתועלת הציבור במרכז חסד לאברהם, קרית מלאכי, בהיקף שלא יפחת מ- 4 ש"ש בפיקוח שירות המבחן.

במידה ויש צורך בשינוי מקום ההשמה, שירות המבחן יעשה כן וידווח על כך לביהמ"ש.

מוסבר לנאשם כי אם לא יבצע עבודות השל"צ במלואן, ניתן יהיה להפקיע הצו, להרשיעו ולשוב ולגזור את דינו לרכיבי ענישה נוספים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום א' שבט תשע"ה, 21/01/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

קצינת המבחן ביקשה להשתחרר מהמתנה לדיון, לא צוין בתסקיר משך זמן וברירת המחדל שנה. אם אכן התכוונה ל- 6 חודשים בלבד, היתה מציינת זאת.

אולם, אם אכן צודק, שירות המבחן ידווחו על כך על מנת שגזר הדין יתוקן.

ניתנה והודעה היום א' שבט תשע"ה, 21/01/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה